

Forelæggelse — kastede sin Skygge forud for os i 1908. Den kaster aabenbart ogsaa sin Skygge bagud paa os for Øjeblikket, den kaster Skygge til alle Sider, og jeg er nær ved at tro, at den ikke har andet end Skyggesider; i hvert Fald bringer den os i den Forlegenhed, at vi komme til at tale om Tolden, uagtet vi ikke ville.

Af de Punkter, jeg under det Spørgsmaal skal berøre, ere for det første ialt Kort- heds Ministerens Ytringer mod Udtalelserne andetsteds fra eller fra de fleste af os om, at Toldnedsættelserne ikke mærkes af Forbrugerne. Jeg tror, det er rigtigt og almindelig anerkendt, selv om man ikke overalt kan føre et matematisk Bevis for det. Ministeren sagde, at hvis det er Tilfældet, vilde det være en forfærdelig Anklage mod Mellemlandlerne, thi saa forsvandt Tolden i deres Lommer, og saa vilde man faa en stærk Opfordring til over hele Linien at gaa fra Mellemlandlerne til Brugsforeningerne. Jeg antager ikke, Truse- len var saa alvorligt ment, men jeg vil spørge, hvordan det skulde være Mellemlandlerne muligt at bringe Toldnedsættelserne ned til Forbrugerne, særlig de smaa. Vi kunne tage et Eksempel. Kaffenedsæt- telsen er 4 Øre pr. Pund, men hvor mange Forbrugere købe Kaffe i saadanne Por- tioner, at Tolden overhovedet kan naa dem. Det er Tolden paa raa Kaffe, som er nedsat 4 Øre, men de fleste købe malet og brændt Kaffe. Det var ialt Fald tidligere alminde- ligt, at man købte 2 Lod eller $\frac{1}{16}$ Pund Kaffe, men selv om man nu siger, at Folk købe $\frac{1}{2}$ Fjerdingpund eller $\frac{1}{8}$ Pund, er det, baade i det ene og det andet Tilfælde umuligt at bringe Toldnedsættelserne ned til de smaa Købere; vi have jo ikke mindre Penge end 1 Øre, have hverken $\frac{1}{2}$ eller $\frac{1}{4}$ Øre. Toldnedsættelsen kan altsaa ikke komme til at virke for dem, der købe $\frac{1}{8}$ eller $\frac{1}{16}$ Pund af denne Vare. Det er ogsaa umuligt for en Brugsforening. Paa samme Maade gaar det med andre Toldnedsættelser. Jeg kan ikke alle de Tal udenad, som vi alle kunde, da vi debatterede Toldloven, men jeg skulde tage meget fejl, om Ned- sættelsen paa Materialierne til en almindelig Vinterfrakke ikke var saadant noget som nogle og 40 Øre. Jeg vil ikke sige, det er umuligt at faa en saadan Vinterfrakke nogle og 40 Øre billigere hos sin Skrædder. Men en Handelsmands Kalkulationer af Varernes Pris ske paa Basis af mange Forudsætninger, som han fornuftigvis maa regne med, saaledes at vi ikke kunne vente at faa Frakken nogle og 40 Øre billigere. Ligesaa gaar det med et Par Bukser, de

burde blive 6 Øre billigere, men der er ingen Grund til at tro, at vi faa dem saa meget billigere, enten vi købe dem hos en Brugsforening eller en handlende. Det er simpelthen en Umulighed. Det er for saa vidt ingen Anke fra min Side, at Told- nedsættelserne have været for smaa, men jeg vil dog konstatere det Faktum. Naar de nu ere smaa, og man gør sig til af, at vi vare moderate og kun nedsatte Tolden lidt, saa vil jeg sige, at det er umuligt at føre disse Nedsættelser ind i Detailprisen for Smaafolk. For store Folk lader det sig fortræffeligt gøre, for dem, der købe i store Partier, er der ingen Ting i Vejen, men det har rimeligvis ikke været Hensigten, at Nedsættelserne skulde komme de store Købere til gode. Det var vel for de smaa Købere, man nedsatte, vil jeg mene.

I denne Sammenhæng vil jeg gerne sige et Par Ord om Petroleumstolden. Jeg vil ikke komme dybere ind paa den, men jeg mener, at den Told heller ikke er kommen Forbrugerne til gode. Nu gav Ministeren en Op- lysning om et ganske interessant Forsøg, han har ladet anstille for at komme til Kundskab om, hvorvidt Nedsættelsen paa Petroleumstolden er bleven indkasseret af Trusterne. Det er dog ikke deri, Pointen ligger, Spørgs- maalet er, om Forbrugerne have faaet, hvad Staten har mistet. Og have Forbrugerne ikke faaet det, har Staten ingen Fornøjelse haft af at miste, hvad den mistede. Hvor det er kom- met hen, er et forholdsvis underordnet Spørgs- maal. Men jeg vil som sagt et Øjeblik se paa den Undersøgelse, Ministeren har ladet an- stille den 1ste Oktober i Aar i en halv Snes Havne for at faa konstateret Petroleumst- prisen indbefattet Tolden. Jeg vil ikke gen- tage alle de Tal, men kun 3 af dem, da det forekommer mig, at der af dem kan drages ganske interessante Slutninger. For det første var Prisen lavest i København af alle Steder, nemlig 10 Kr. Dernæst i London, hvor der er lige saa lidt Told som i København: 11½ Kr., og i Hamborg, hvor der er Told, 13 Kr. 33. Øre Nu forekommer det mig, at Ministeren var tilbøjelig til at regne den københavnske Pris som Udgangspunktet, som en Slags normal Pris. Det tror jeg nu ikke, han kan gøre. Jeg tror, at London som Handels- og Havne- stad har betydelig større Betingelser end København, og man burde derfor fornuftigvis kunne gaa ud fra, at den londonske Pris havde Betingelser for at være lavere end den københavnske. Naar alligevel Københavns Pris er 1½ Kr. lavere end Londons, ligger for det første den Slutning nær, at der maa være særlige Forhold i København, thi man maa antage, at vedkommende Trust vil have saa